

rusalema nuz čzannež, jako do teho najwoſebniſcheho Mjesta we židovskim Kraju, djež ton Tempela Boža Sslužba bjesche, kajž ta Historija we naschim Šenju wobſivjeti, a nam psched Woči kladže:

**Ton Pschichod teho Mesiaſa,
aby Knesa Kryſtuſa.**

- I. Bak won jara kudy nuz čzene,
- II. Bak ſo psches to nedyrbimy molicž dacz, aby na tym pohorschowacž.

I. **S**o vychu pak čzi Židži ſo nemoli samolwicž a prajicž: Dy vychim my my wedili, ſo won tak kudy a hubeny ſnam pschindž budje, da bndžimy teſch na to ladali a jeho hohrjewſali, ale tak je ton Propheteta jim to dauno predn ſjaunje doſz prajit. A je tajka Wjez teſch ſjaunje, a na ſwjetlym Dnju ſo ſtawa, ſo je Kryſtus ſejdžo na ſajatym Woſli, kотrijž ani Ssodlo, ani drugi Grad mjeſeſhe, nuz čzannit, tak ſo čzi Wucžomniz ſwoje Drastu na teho Woſla kladžicu, ſo by ton kudy Kral ſebi ſnimi pomhat.

Lehodla ſo čzi Židži nemoža samolwicž. Pschetoz tudn je jaſne a ſjaune Wjeſchjenje, ſo dyž Kryſtus do Jeruſalema nuz pocženje, da won nebudje kajž ſwjetni Kralojo, na woſokich Konjach, ſ Bronju, ſe Schpižami, ſ Bielbu a wojarſkim Gratom pschindž, ale won budje pschindž, kajž ton Evangeſtiſta praji: ſčihej Myſlu: aby kajž ton Propheteta recži: Budy a hubeny. Kajž by psches to, ton Prophetta wſchitkic̄

napominac̄ a reci chyt: Kedžbujc̄e derje na teho Woſla, a wjescze, ſo ton kij na nim pschindje, ton prawy Meſias je.

Lehodla ſo ſadajc̄e a nekedžbujc̄e na ſtote Krone, ſomotčane Draste, ſlotu Pnahu a wulki režemny Grat. Pschetoz Kryſtus budje hubeny pschindž, ſrudnej a ſčihej Wutrobu, a nebudje ſo hinat dacž widicž, hacž ſejdžo na Woſli. To budie wſchitka jeho Pncha a Kraſnosz, kotruž won pola ſwojeho Mužčenjenja do Jeruſalema psched Sswjetom wesch budje.

Tajke Wjeſchjenje wabesche njetk teho Knesa ktajkemu Mužčenjenju, a bjesche jemu welje na tem ležane, tehdla teſch pschitka ſo tu Wjez tak ſwjeru ſwojim Wucžomnikam, a nochzeſche pschi Možy, teſch niz ſtradiu, ale ſjaunje a pschi ſwjetlym Dnju, do Jeruſalema čzannež, teſch niz ſtam, ale ſwulkej Šromadžisnu Luda, kотrijž predn a ſadn džesche, a jemu, jako temu prawemu Ssynej Davitowemu pschitwolsche, teſch Sbožje a Zonoranje jeho Kraleſtwu wuproschesche. Tak ſo by zhte Jeruſalem tajke Mužčenjenje ſhonito, teho Woſla a kudeho Krala wižito a ſijsvalo, wot kotrehož Sacharias bjesche wjeſchđit, a inih Židow napominat, ſo nebychu ſo na tym kudym Žtaleži, a hubenym Mužčenjenju, pohorschowali, a ſo tajkih falschnych Myſlow ſminyli, a ſebi nepomyslili, ſo Kryſtus budje ſe ſwjetnej Pnchu pschindž.